

271.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie upoważnienia urzędów celnych drogowych do odprawy bez ograniczeń środków lokomocji w ruchu podróźnych i granicznym.

Na zasadzie art. 21 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnia się urzędy celne drogowe do odprawy bez ograniczeń wszelkich środków lokomocji w ruchu podróźnych i granicznym, nie wyłączając uprząży i okryć, znajdujących się na zwierzętach wierzchowych, pociągowych i jucznych.

§ 2. Uchyla się ograniczenia, dotyczące odprawy towarów przez urzędy celne drogowe, wymienione w załączniku I do § 2 rozporządzenia o postępowaniu celnym z dnia 13 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. 1921 r. № 11, poz. 64) o ile są sprzeczne z postanowieniami § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

272.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w sprawie nadania Automobilklubowi Polski w Warszawie prawa wydawania tryptyków samochodowych.

Na zasadzie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia z d. 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51, poz. 314) oraz w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 8, poz. 57) upoważnia się, aż do odwołania, Automobilklub Polski w Warszawie do wydawania zarządom zagranicznych klubów turystycznych tryptyków, zwalniających posiadaczy ich od składania osobnego zabezpieczenia celnego od samochodów i motocykli wprowadzanych czasowo do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:
Michalski

273.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.

Na podstawie części 2 art. 112 ustawy z dnia 16 lipca 1920 o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) zarządza się co następuje:

§ 1. Na rok 1922 przesuwa się odroczone rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 12, poz. 112) termin do składania zeznań o dochodzie w myśl art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) o państwowym podatku dochodowym dla osób fizycznych z dnia 1 maja na dzień 1 lipca.

Dla osób prawnych utrzymuje się w mocy termin, oznaczony wspomnianym rozporządzeniem na dzień 1 sierpnia.

§ 2. Na rok 1922 zawiesza się obowiązek składania wykazów z art. 48 powołanej ustawy.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Michalski

274.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 kwietnia 1922 r.

o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych.

Na mocy § 1 lit. d i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) zarządza się co następuje:

§ 1. Każda przesyłka spirytusu i wyrobów wódczanych z wytwórni lub handlu hurtowego powinna posiadać świadectwo przewozowe z wymienieniem firmy wysyłającej i firmy odbierającej, miejsca przeznaczenia, liczby tary i ilości litrów przesyłanych wyrobów.

§ 2. Jeden egzemplarz świadectwa przewozowego wysyła się razem z przesyłką, a przy ekspedycji koleją żelazną lub żegluga dołącza się do listu przewozowego (frachtu), drugi zaś po sprawdzeniu kontrola skarbową odsyła za pośrednictwem miejsco-

wego inspektora skarbowego do inspektora w miejscu przeznaczenia przesyłki dla jej sprawdzenia.

§ 3. Na beczkach i skrzyniach przesyłek należy oznaczać firmę wysyłającą i zawartość w litrach lub flaszczkach.

§ 4. Przesyłki wypuszczane z wytwórni i składów muszą być przewożone do miejsca przeznaczenia w tem opakowaniu, w jakim wyszły z wytwórni i składów; zabrania się sortowania, przepakowania i t. p. zabiegów w czasie przewozu.

§ 5. Ekspedycją wyrobów spirytusowych mogą trudnić się tylko takie firmy ekspedycyjne, które posiadają na to uprawnienie od władzy skarbowej II instancji.

Uprawnienie takie może być w razie niestosowania się ekspedytora do przepisów skarbowych odebrane przez pomienioną władzę skarbową na czas jakiś lub na zawsze.

§ 6. Wykaz ekspedytorów uprawnionych do przewozu spirytusu i wyrobów spirytusowych ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 7. Ekspedytorzy powinni prowadzić rejestr ekspedjowanych przesyłek spirytusu i wyrobów wódczanych z wymienieniem daty przyjęcia i daty odesłania przesyłki, firmy wysyłającej, firmy odbierającej z oznaczeniem miejscowości, numeru i daty świadectwa przewozowego, faktury tudzież ilości ekspedjowanych skrzyń lub beczek z ich zawartością w litrach lub flaszczkach.

Rejestr ekspedytora podlega kontroli władzy skarbowej.

§ 8. Przesyłki spirytusu i wyrobów wódczanych nie mające świadectwa przewozowego lub też niezgodne z tym świadectwem ulegają zatrzymaniu przez władzę skarbową lub policyjną, które wdrożą odnośnie do pochodzenia i przeznaczenia przesyłek stosowne dochodzenie i prześlą takowe do rozporządzenia miejscowego inspektora skarbowego.

Zatrzymane przesyłki traktować należy jako dowody rzeczowe i powinny być oddane na przechowanie do załatwienia sprawy osobom odpowiedzialnym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15 maja 1922 r. na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:
Michalski

275.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 21 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 roku na narzędzia miernicze, służące do ważenia osób za opłatą.

Na podstawie art. 15 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Działania art. 14 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211) rozciąga się na wagi i odważniki, służące do ważenia osób za opłatą.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

276.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 27 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pomocy rolnej w r. 1922.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu 3 miliardów marek na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 30, poz. 174) oraz art. 4 ustawy z dnia 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 198) zarządza się co następuje:

§ 1. Do pomocy rolnej, udzielanej w r. 1922 na podstawie ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu 3 miliardów marek na pomoc rolną (Dz. U. R. P. № 30, poz. 174), zmienionej ustawą z dnia 24 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 24, poz. 198), będą stosowane postanowienia rozporządzenia z dn. 22 kwietnia 1921 r. w przedmiocie pomocy rolnej w 1921 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 232) z następującymi zmianami:

1) ustęp a) § 2 wymienionego rozporządzenia będzie stosowany w następującym brzmieniu:

„a) gospodarstwa rolne, położone na terenie województwa nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, lwowskiego oraz w województwie białostockim gospodarstwa położone w powiatach: białostockim, bielskim, białowieskim, wołkowyskim, grodzieńskim, sokólskim, augu-